

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25CoE/30/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4314210723
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4314210723.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a členiek senátu JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Sone Vackovej v exekučnej veci oprávnenej: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpenej: Advocate s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava IČO: 36 865 141, proti povinnému: T. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX, XXX XX E., o vymozenie istiny 220 eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 07. októbra 2020 č. k. 13Er/575/2014 - 47, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.
Povinnému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zastavil exekúciu. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 39 ods. 4, § 57 ods. 1 písm. m), § 58 ods. 1, § 243f ods. 1, ods. 3, ods. 4, ods. 5, ods. 6, § 243h ods. 1 Exekučného poriadku, § 2 pís. a), § 3 ods. 2, § 4 ods. 6, zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii účinného v čase vystavenia zmenky a § 39, § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

1.1. Uviedol, že dňa 27.05.2011 oprávnený ako veriteľ uzavrel s povinným ako dlžníkom Zmluvu o úvere. Po preštudovaní súdneho spisu, kópie zmenky a rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu so sp. zn. SR 06969/13, ktorý je v predmetnej veci exekučným titulom mal za preukázané, že žalobkyňa - oprávnená a žalovaný - povinný zabezpečili svoj záväzkový vzťah (zmluvu o úvere) zmenkou vystavenou dňa 27.05.2011, kde žalovaný - povinný vystupuje ako vystaviteľ a žalobkyňa - oprávnená ako remitent. Po preštudovaní uvedených dokumentov dospel k záveru, že povinný ako dlžník mal v čase uzavretia zmluvy o úvere a v čase vystavenia zmenky postavenie spotrebiteľa. Na základe uvedeného mal za preukázané, že oprávnená ako veriteľ pri vyplnení zmenky porušila ustanovenie § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov platného a účinného v čase vystavenia a vyplnenia zmenky, nakoľko zmenková suma 220 eur presahuje 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Mal za preukázané, že povinnému bol poskytnutý úver vo výške 300 eur z čoho 30% je 90 eur. Zmenka teda mohla byť vystavená len na sumu zodpovedajúcu zákonnému limitu, vystavená však bola na sumu 220 eur. Vzhľadom na uvedené zastal názor, že je v priamom rozpore so zákonom a predstavuje absolútne neplatný právny úkon podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, preto exekúciu zastavil.

2. Oprávnená podala odvolanie voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote. Namietala ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) a h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), pretože bola toho názoru, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Posudzovanie povinného ako spotrebiteľa výslovne odmietala. Poukázala na skutočnosť, že dňa 27.05.2011 uzavrela

s povinným zmluvu o úvere č. 403700677, na základe ktorej bol povinnému poskytnutý úver na účel zamestnania. Povinný v zmluve o úvere uviedol a aj osobitne podpísal vyhlásenie, že poskytované peňažné prostriedky budú využité na tento účel. Skutočnosť, na čo konkrétne bol povinným následne poskytnutý úver aj využitý, neskúmala, nakoľko to bola pre ňu už nepodstatná informácia. Oprávnená pri poskytnutí úveru vychádzala z vyhlásení povinného, že ide o úver poskytnutý na výkon zamestnania. Povinnému ako dlžníkovi navyše nevyplýva zo žiadneho zákona informačná povinnosť voči veriteľovi, aby preukazoval skutočné použitie finančných prostriedkov. Oprávnená preto z titulu platnej legislatívy nebola toho názoru, že musí vedieť či povinný (dlžník) v praxi naozaj použil finančné prostriedky na účel deklarovaný v zmluve o úvere. Tvrdila, že ak dodávateľ koná v dobrej viere, že druhá strana nie je spotrebiteľ, nemôže sa táto osoba dovoľávať toho, že mala postavenie spotrebiteľa. Namietala, že vzhľadom na predmetné osobitosti právnej úpravy, pre účelovosť úveru, ktorý bol poskytnutý povinnému, na posúdenie zmluvy o úvere nemožno aplikovať ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii účinného v čase vystavenia zmenky. Žiadala, aby odvolací súd rozhodnutie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň žiadala úhradu trov konania, ktoré jej vznikli, vrátane trov odvolacieho konania.

3. Povinný sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spíňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal. Dospel k záveru, že odvolanie oprávnenej nie je dôvodné a napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Z obsahu spisu vyplýva, že návrhom oprávnenej spísaným do zápisnice u súdneho exekútora dňa 20.03.2014 sa začalo exekučné konanie. Súd prvej inštancie udelil súdnemu exekútorovi, JUDr. Rudolfovi Krutému, Exekútorový úrad so sídlom Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava, IČO: 37 929 810, poverenie na vykonanie exekúcie dňa 02.07.2014 na základe exekučného titulu - rozhodnutia vydaného Stálym rozhodcovským súdom zriadeným zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., sp.zn. SR 06969/13 zo dňa 25.09.2013. V priebehu konania súdu doručila oprávnená prostredníctvom súdneho exekútora dňa 03.02.2016 (postúpenie) doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie v zmysle § 243f ods. 1 Exekučného poriadku a súd prvej inštancie napadnutým uznesením zastavil exekúciu.

7. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

8. Podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku, exekúciu môže súd zastaviť rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na

1. neprijateľné zmluvné podmienky,
2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo
3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

9. Podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, exekúciu môže súd zastaviť aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona.

10. Dňa 23.12.2015 nadobudol účinnosť zákon č. 438/2015 Z.z., ktorým došlo k novelizácii Exekučného poriadku, okrem iného doplnením ustanovení § 39 ods.4, § 57 ods. 1 písm. m) a tiež § 243f, ktorý predstavuje prechodné ustanovenia k úpravám účinným dňom vyhlásenia vyššie citovanej novely. V zmysle citovaných ustanovení bola oprávnenej uložená povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 EP do 30 dní odo dňa účinnosti zákona (vyššie citovanej novely) v exekučných

konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 EP. Citované ustanovenie § 39 ods. 4 Exekučného poriadku touto povinnosťou teda zaťažuje oprávneného v tých konaniach, ktoré sú vykonávané na podklade exekučného titulu, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou.

11. Podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou oprávnený opíše aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

12. Podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

13. Podľa § 243f ods. 4 Exekučného poriadku, ak sa v konaniach podľa ods. 1 nepreukáže opak, platí, že sú tu dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m).

14. Podľa § 243f ods. 6 Exekučného poriadku, ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplní v lehote podľa ods. 1, súd preskúma, či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa §57 ods. 1 písm. m), a ak exekúciu nezastaví, rozhodne o pokračovaní exekúcie.

15. Podľa čl. 6 Smernice rady EÚ č. 93/13 EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok. Podľa prílohy smernice 93/13/EHS ods.1 písm. q), neposkytnúť spotrebiteľovi právo alebo mu brániť v uplatňovaní práva podať žalobu alebo podať akýkoľvek iný opravný prostriedok, najmä vyžadovať od spotrebiteľa, aby riešil spory neupravené právnymi ustanoveniami výhradne arbitrážou, nevhodne obmedzovať prístup k dôkazom alebo ukladať mu povinnosť dôkazného bremena, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, malo spočívať na inej zmluvnej strane.

16. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne exekúciu zastavil. Stotožnil sa s názorom súdu prvej inštancie, ktorým vyslovil, že v predmetnom konaní konal povinný ako spotrebiteľ a oprávnená ako dodávateľ v rámci predmetu svojho podnikania. Nestotožnil sa však s dôvodom zastavenia exekúcie. Súd prvej inštancie nemusel vec preskúmať, a to s ohľadom na nedodržanie lehoty na doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie v zmysle § 243f ods. 1 Exekučného poriadku. Odvolací súd zdôrazňuje, že nemožno považovať podanie oprávnenej, ktoré bolo exekučnému súdu doručené dňa 03.02.2016, ako doplnené včas. Zákon č. 438/2015 Z. z., ktorým došlo k novelizovaniu Exekučného poriadku, bol schválený dňa 15.12.2015 a vyhlásený dňa 23.12.2015. Účinnosť nadobudol dňom vyhlásenia, teda dňa 23.12.2015. Oprávnená bola povinná doplniť návrh na vykonanie exekúcie do 30 dní počítaných od 23.12.2015, teda najneskôr do 22.01.2016. Oprávnená takéto podanie v zákonom ustanovenej lehote neurobila, ale exekučnému súdu ho doručila prostredníctvom súdneho exekútora až 03.02.2016.

17. V tomto smere odvolací súd poukazuje na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 752/2016 zo dňa 08.11.2016, v ktorom Ústavný súd zaujal stanovisko, že hoci znenie § 243f ods. 1 Exekučného poriadku výslovne neurčuje, komu bolo potrebné v ustanovenej lehote doručiť doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie (či exekučnému súdu, alebo súdnemu exekútorovi), je možné vyvodiť ten právny záver, že návrh bolo potrebné doplniť priamo exekučnému súdu, a to najmä vzhľadom na skutočnosť, že predmetné zákonom požadované doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie slúžilo vo vymedzených prípadoch na posúdenie prípustnosti ďalšieho pokračovania exekúcie, o ktorej bol oprávnený rozhodnúť výlučne exekučný súd, a nie súdny exekútor [§ 243f ods. 6 Exekučného poriadku (pozri napr. aj II. ÚS 615/2016, III. ÚS 564/2016)].

18. Aj preto bolo vecou náležitej odbornej starostlivosti a predvídavosti samotnej oprávnenej, k predmetu činnosti ktorej patrí aj vymáhanie pohľadávok (vo väčšom rozsahu), aby doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie v konkrétnej veci uskutočnila a doručila v zákonnej lehote príslušnému exekučnému súdu. V nadväznosti na uvedené ústavný súd tiež poukázal na to, že právne dôsledky, ktoré vyplývajú z rozhodnutia súdu o zastavení exekúcie bez preskúmania doplnenia návrhu, ktorý vyhodnotí ako podaný oneskorene, zároveň prispievajú k naplneniu princípu právnej istoty účastníkov exekučného konania, keďže sa ním vylučujú možné pochybnosti o skutočnom čase vykonania zákonom požadovaného procesného úkonu, a teda o dodržaní či nedodržaní zákonom ustanovenej lehoty na jeho vykonanie, ku ktorým dospeli.

19. Z obsahu spisu nevyplýva a zároveň oprávnená nepreukázala, že pri uzatváraní zmluvy o úvere povinný nemal postavenie spotrebiteľa. Taktiež nepreukázala, že predmetom plnenia zmluvy o úvere boli finančné prostriedky určené na výkon práce povinného.

20. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd zastáva názor, že v predmetnej veci bol daný dôvod na zastavenie exekúcie v zmysle § 243f ods. 5 Exekučného poriadku, teda bez preskúmania danej veci, keď si oprávnená si nespĺnila svoju zákonnú povinnosť vyplývajúcu jej z § 243f ods. 1 Exekučného poriadku. Exekučný súd zastavil exekúciu s poukazom na § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku, čo však nespôsobuje vecnú nesprávnosť napadnutého uznesenia, ktoré je vo výroku vecne správne. Exekučný súd posudzoval exekučnú vec nad rámec svojich povinností.

21. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel odvolací súd k rozhodnutiu o vecnej správnosti napadnutého uznesenia, a to aj napriek tej skutočnosti, že správne mala byť exekúcia zastavená podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku a nie v zmysle § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku. Uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil z iných právnych dôvodov v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako rozhodnutie vo výroku vecne správne.

22. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že pretože si povinný ich náhradu neuplatnil a podľa obsahu spisu mu v konaní žiadne trovy nevznikli, v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcich procesnú ekonómiu dbajúc na hospodárnosť konania, mu náhradu trov konania voči oprávnenej nepriznal (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.02.2018, sp. zn. 7Cdo/14/2018).

Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).